

# שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה  
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה  
להנחלת אהבת התורה  
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: [mishna.shlema@gmail.com](mailto:mishna.shlema@gmail.com)  
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת  
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט  
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"  
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

## הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום פרידמן זצ"ל

הרה"ק רבי בן ציון אבא שאול ב"ר אליהו זצ"ל

הרה"ק רבי שלמה מקארלין ב"ר מאיר הלוי

## משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

צבר את הגחלים - שבמחתה.

על גבי המזבח - הקטורת.

ורדן בשולי המחתה - כדי שלא יפול  
הקטורת מעל הגחלים, לפיכך הוא מרקען  
ופושטן שלא יהיו משופעים אילך ואילך.  
תרגום וירקעו, ורדידו. ועל מזבח הזהב  
היה מקטיר, ולא בתוך המחתה. אבל  
בקטורת של יום הכיפורים היה מניח  
הגחלים בתוך המחתה ועליה היה מקטיר,  
ולא היה שם רידוד גחלים ביום הכפורים.

**מִי שְׂזָכָה בַּמִּחְתָּה** הכהן שזכה להביא את המחתה עם הגחלים למזבח הפנימי  
(הקטורת), לצורך הקטרת הקטורת, **צָבַר אֶת הַגָּחִלִים עַל גְּבֵי הַמְּזִבֵּחַ** היה שופך  
את הגחלים על גבי המזבח לערימה אחת, **וְרָדְדָן בְּשׁוּלֵי הַמִּחְתָּה** ואז היה משטח ומפזר  
אותם על פני כל המזבח בעזרת שולי המחתה שהחזיק בידו, וזאת עשה כדי שתהא הקטורת  
מונחת בצורה יפה על הגחלים ולא תיפול מעליהן, **וְהִשְׁתַּחֲוָה, וַיִּצָּא** לאחר שסיים לסדר  
את הגחלים על המזבח, סיים הכהן שזכה במחתה את עבודתו, ולכן היה משתחווה ויוצא מן  
ההיכל, כמו שלמדנו במשנה הקודמת.

## לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל  
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה  
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר  
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווזאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: [mishna.shlema@gmail.com](mailto:mishna.shlema@gmail.com)

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

## משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

ונתנו - לכף.

לאוהבו - שבא שם עמו להיכל לצורך כך. ואם נתפזר מן הקטורת שבבין לתוך הכף, לפי שהבזך היה מלא וגדוש ופעמים נופל ממנו לתוך הכף, נותן אוהבו את הקטורת שנתפזר בתוך הכף בחפניו של מקטיר.

ומלמדים אותו - לפי שלא הקטיר מעולם, כדתנן לעיל חרשים לקטורת בואו והפיסו, לפיכך הוצרכו ללמדו.

שלא תתחיל לפניך שלא תבזה - היה שופך הקטורת על הגחלים לצד מערב רחוק ממנו, וכשהיה מתפזר לצד עצמו היה צוברו, כדאמרינן ביומא (דף מ"ט) כדי שתהא עשנה שוהה לבוא, וזהו כבוד שיהא שוהה בעבודה. והיה צובר ועושה הגל לצד מערב, שכשבא לגרור הקטורת הסמוך לו הוא צוברו לצד מערב רחוק ממנו ואינו נכזה מן הקטורת שנשרף. אבל אם היה עושה הגל לפניו, כשיאסף הקטורת שנתפזר חוצה לו ומביאו אצלו, נמצא זרועו נכזה בציבור הקטורת ששורף לפניו. והיינו דתניא בפרק הוציאו לו (סוף דף נ"ב.) צובר פנימה שהוא חוצה לו.

התחיל מרדד ויוצא - כלומר מיד שרידד הקטורת על גבי גחלים יצא.

פרשו העם - כל הכהנים פורשים מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרת הקטורת, דכתיב (ויקרא ט"ז) "וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בבואו לכפר בקודש", כל כפרה שנעשית קודש, כל אדם לא יהיה באוהל מועד, הלכך בין בשעת הקטרה בין בשעת מתן דמים של פר כהן משיח ופר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודה זרה, היו הכהנים פורשים מבין האולם ולמזבח. אבל בשעת הקטרת קטורת של יום הכיפורים לא היו פורשים אלא מן ההיכל בלבד, לפי שקטורת של יום הכיפורים לא היה בחוץ בהיכל על מזבח הזהב, אלא לפני ולפנים בבית קודש הקדשים, הלכך אין צריך שיפרשו מבין האולם ולמזבח אלא מן ההיכל בלבד.

מי שזכה בקטרת הכהן שזכה להקטיר את הקטורת, הנה נוטל את הבזך מתוך הכף שכן למדנו בפרק ה (משנה ד) שהיה מניח בזך גדוש בקטורת בתוך כף גדולה כדי שלא תתפזר הקטורת, ועכשיו מסבירה המשנה שהיה הכהן מוציא את הבזך עם הקטורת מתוך אותה כף, ונותנו את הבזך לאוהבו או לקרובו היינו לכהן נוסף שהיה נכנס עימו להיכל לצורך כך. נתפזר ממנו לתוכו אם נשפכה קטורת מהבזך לכף, נותנו לו בחפניו היינו שאוהבו/קרובו שהיה נכנס עם הכהן היה שופך את הקטורת שנשפכה לכף לתוך חופניו של הכהן המקטיר, ויש מפרשים שכוונת פיסקה זו ללמד שאוהבו/קרובו של הכהן היה שופך את הקטורת שבבזך לתוך חופניו של המקטיר, וכן את הקטורת שנפלה לתוך הכף היה גם שופך לתוך חופניו של הכהן המקטיר. ומלמדים אותו את הכהן המקטיר, מאחר שלא הקטיר מימיו: הוי זהיר תיזהר, שפא תתחיל לפניך, שלא תפנה כלומר שהיו מלמדים אותו שלא יתחיל לפזר את הקטורת מהצד הקרוב אליו, כדי שלא יכזה בידיו מהקטורת הבערת, ולכן אמרו לו שיתחיל לפזר את הקטורת בחלק הרחוק ממנו ויסיים את פיזור הקטורת בצד הקרוב אליו.

התחיל מרדד התחיל המקטיר לפזר את הקטורת בנחת על גבי המזבח כמי שמרקד סולת, וכשנתמלא הבית עשן, שבכך הסתיימה מלאכת ההקטרה, היה הכהן משתחוה ויוצא. ועוד מלמדת המשנה לא הנה המקטיר מקטיר, עד שהממנה אומר לו: הקטיר כלומר שהיה מקטיר רק לאחר שניתן לו אישור מהממונה להקטיר אם

הנה פהו גדול הוא זה שמקטיר את הקטורת, הממנה אומר בדרך של כבוד: אישי פהו גדול, הקטיר! פרשו העם וכל הכהנים היו יוצאים מבין האולם והמזבח בשעת ההקטרה, שנאמר " וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בבואו לכפר בקודש", דהיינו שבכל זמן שנעשית כפרה בקודש (בהיכל), כל אדם לא יהיה באוהל מועד, ולכן בין בשעת ההקטרה, בין בשעת מתן דמים של פר כהן משיח ופר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודה זרה (שכל אלו נעשים בתוך ההיכל), היו הכהנים יוצאים מבין האולם והמזבח\*, והשתחוה, ויצא מן ההיכל.

\*ברם בשעת הקטרת הקטורת ביום הכיפורים, היו הכהנים יוצאים רק מההיכל, הואיל ואת הקטורת ביום הכיפורים היו מקטירים בקודש הקדשים, לפיכך לא היה צורך שיצאו מבין האולם והמזבח, אלא רק היו צריכים להיות מחוץ להיכל.